

Joan Bover

CARÀCTER,

de Mike Van Diem

No havia vist mai presentar les relacions paterno-filials d'una manera tan original, alhora tan expressiva i tan austera. Van Diem sap contar una història de moltes ferides alternant els moments més íntims amb encertats cops de timó en el ritme narratiu. Però la seva basa és una direcció d'actors que aconsegueix

interpretacions cohesionades, contengudes fins a extrems terribles i que, per això mateix, transmeten millor aquella malenconia de les oportunitats perdudes.

Valoració: 4

LA TRAMA,

de David Mamet

Mamet ha construït un gran castell d'artifici amb la mentida, l'aparença i la traïció com a pilars. Ho fa amb els mínims elements, amb poquíssims subratllats i ni un cop d'efecte, cosa que acaba desembocant en la més pura fredor. Si hi afegim un "macguffin" massa descarat, un moment hitchcockià del tot desapropiat - la pistola a l'escàner - i un final sobtat, fàcil i decebedor, tendrem bastants de motius per quedar desencantats de la mitificada

ploma de la darrera dramaturgia nord-americana.

Valoració: 2

SAVING PRIVATE RYAN,

de Steven Spielberg

Per què els exhibidors mallorquins no han augmentat el preu de l'entrada per a una cinta que dura gairebé tant com *Titànic*? ¿No representa una doble contradicció que una pel·lícula bèl·lica sigui tan espectacular i es declari pacifista? Com pot Spielberg afirmar, després d'haver-la rodada, que hi ha guerres justes i honorables? ¿Justifiquen cinc o sis moments excel·lents un metratge de dues hores i quaranta-nou minuts? ¿El cinema serveix només per obrir interrogants i no per tancar-los?.

Valoració 2

J.C. Romaguera

SAVING PRIVATE RYAN

(*Salvar al soldado Ryan*)

de Steven Spielberg

La darrera pel·lícula del director més important de la indústria hollywoodenca és una magistral i aclaparadora creació antibel·licista que reproduceix, tant físicament com psicològicament, els horrors de la guerra. *Saving Private Ryan* transmet el caos i la barbaritat de la contesa mitjançant la renúncia a la manipulació èpica que sofri-

xen aquests tipus de producte. La contundència i la precisió tècnica són palpables en els primers vint-i-cinc minuts de pel·lícula, en què es recrea amb extraordinària versemblança i rigor narratiu l'entrada en combat. Violenta i desgarradora, la pel·lícula no s'oblida dels moments íntims en els quals ens acostam als personatges i que denoten la preocupació que té Spielberg per la història i la seva estructura dramàtica, encara que la sensibleria i el patriotisme

facin la seva aparició tant en un pròleg com un epíleg bastant prescindibles. L'impacte de la seva posada en escena cala en el fons de l'espectador, qui comparteix la peripècia d'uns soldats reduïts a la mínima condició humana.

Valoració: 3

LOS AMANTES DEL CÍRCULO POLAR

de Julio Medem

Aquesta màgica i misteriosa història d'amor *fou* resulta ser el punt més àlgid de la carrera del seu director, juntament amb *La ardilla roja*. El producte resulta atractiu i es mantén sòlidament al llarg del metratge gràcies a l'habilitat per a combinar una elaborada i complexa estructura narrativa, calculada amb rigor matemàtic, i la poesia i la irracionalitat que expressen les imatges i el tractament de la història entre Otto i Ana. La depuració en l'estil també és notable, gràcies a un Medem que es despulla de pronunciades marques d'autor que tan sols conformen un formalisme buit, en aquest cas la posada en escena desprèn tot el seu magnetisme a causa, en part, a la creació d'un clima fred que contrasta amb les emocions i sentiments, latents al llarg de la projecció, que els personatges representen amb gran encert.

Valoració: 2

